Dosar nr.4-25097760-05-4r-09122025

Judecătoria Cahul, sediul Cahul
Judecător: Aliona Sîrbu

CURTEA DE APEL SUD

D E C I Z I E
în numele Legii

03 aprilie 2026 municipiul Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul
în componența:
președintele completului Evgheni Bancov,
judecătorii Inga Gorlenco și Andrei Scripcenco

a judecat fără prezența părților, recursul declarat de contravenientul Cazacu Ivan, împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 18 noiembrie 2025, pronunțată în cauza contravențională la contestația depusă de Cazacu Ivan împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 546409 din 20 iunie 2025 și a deciziei de sancționare întocmită în baza acestuia în temeiul art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar, Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,-

C O N S T A T Ă :

În fapt:

La 20 iunie 2025 agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Cahul, Voicu Veaceslav, a întocmit în privința lui Cazacu Ivan procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 546409, pentru fapta pretins săvârșită în următoarele circumstanțe: *în perioada 11 septembrie 2024 - 04 octombrie 2024, aflându-se în ***** având scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor prezidențiale și a referendumului republican constituțional din anul 2024, a acceptat tranzacții cu mijloace bănești, recepționând 6 notificări prin intermediul aplicației mobile PSB din Federația Rusă de la persoane cointeresate din cadrul unui partid politic, acțiuni de corupere, care după caracter atentează la drepturile constituționale.*

Fapta imputată lui Cazacu Ivan a fost calificată de agentul constatator pe art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, „Coruperea electorală pasivă”.

Prin decizia agentului constatator, față de Cazacu Ivan a fost aplicată sancțiunea contravențională în formă de amendă, în mărime de 500 unități convenționale, echivalent a 25 000 lei.

Solicitarea și argumentele contestației:

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, contravenientul Cazacu Ivan, în ordinea art.448 Cod contravențional, la 04 iulie 2025 a depus

contestația, prin care solicită admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din 20 iunie 2025, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptei contravenționale și nulității procesului-verbal cu privire la contravenție.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 18 noiembrie 2025, a fost respinsă contestația depusă de contravenientul Cazacu Ivan împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 546409 din 20 iunie 2025 în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional și deciziei de sancționare contravențională, ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea și motivele recurentului:

La data de 02 decembrie 2025 contravenientul Cazacu Ivan a declarat recurs împotriva hotărârii instanței de fond, prin care a solicitat casarea hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 18 noiembrie 2025, cu emiterea unei noi decizii prin care va fi admisă contestația integral.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, cu hotărârea judecătorească nu este de acord şi consideră că este neîntemeiată şi ilegală, adoptată cu încălcarea legislaţiei în vigoare, din următoarele considerente:

Conform contestaţiei s-a menționat, ca agentul constatator eronat a interpretat şi încadrat juridic acţiunile sale, procesul verbal este întocmit eronat iar fapta contravenţiei nu este clară, scrisă neciteț, nu a existat nicio acțiune de pretindere şi primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal şi decizia de sancţionare nu au nicio legătură cauzală cu norma materială invocată şi sancţiunea contravenţională aplicată. Indica gravitatea încălcărilor principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăţia persoanei, prin aplicarea sancţiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere şi întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz şi o iminentă condamnare a țării de către CtEDO. Astfel susține că, recurentul a fost sancţionat potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o ceea ce constituie temei de încetare a procesului contravenţional constituie inexistența faptului contravenţiei, potrivit lit.a) alin.(1) art.441 Cod contravenţional, temeiurile de încetare a procesului contravenţional. Invocă că, sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, instanţa evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează şi apreciază probatoriul, (cauza Bosoni v. Franţa, hotărârea din 7 septembrie 1999). În raport cu cele enunțate, susține că, art.425 alin.(2) al Codului contravenţional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravenţional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. La fel mai menționează că, legiuitorul în art.442 alin.(1) Cod contravenţional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenţie, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se

identifică făptuitorul. Subsecvent, a fost legiferat şi faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absența lui. Fiind întocmit de un agent al statului aflat în exercițiul funcțiunii, procesului-verbal de contravenţie trebuie să i se recunoască valoare probatorie sub aspectul constatării stării de fapt. În acest sens remarcă că în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg se reține în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu contrare Convenției. Astfel, în Hotărârea pronunţată în cauza Salabiaku contra Franţei, Curtea a reţinut că prezumțiile sunt permise de Convenţie dar nu trebuie sa depășească limitele rezonabile ținând seama de gravitatea mizei şi prezervând drepturile apărării. În această ordine de idei şi din interpretarea art.425 alin.(2) şi 442 alin.(1) Cod contravenţional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenţie nu face dovada cu privire la încadrarea în drept şi situaţia faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Reieșind din normele legale sus enunțate, dar şi analizând circumstanţele cauzei contravenţionale, invocă recurentul că, agentul constatator nu a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de constatare şi propunerii de sancţionare, mai mult, nu a demonstrat vinovăţia lui de comiterea contravenţiei imputate. Susține că, însăși agentul constatator în şedinţa de judecată a confirmat instanţei că nu cunoaște suma mijloacelor băneşti prin care presupus ar fi fost coruptă electoral Ivan Cazacu, nu cunoaște valuta şi nici măcar nu cunoaște Contul bancar de unde ar fi fost efectuat transferul sau contul bancar unde ar fi fost primit transferul. Circumstanţe care judecătorul în hotărârea a omis să le dea o apreciere.

Mai invocă că s-a constatat că, atât pe parcursul anului 2024, cât și în prezent contestatarul deține telefon cu butoane pe care este imposibil de instalat careva aplicații. Susține că, agentul constatator în ședința de judecată a declarat că nu a constatat existența careva aplicații pe telefon.

Relatează recurentul că, pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzație în materie penală”, în sensul art.6 din Convenţie. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea daca o acuzație constituie „acuzație în materie penală” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului național - potrivit dreptului intern, fapta săvârșită de petiționar atrage răspunderea contravențională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetățeniilor şi are aplicabilitate generală; natura şi gravitatea sancţiunii aplicate. În ceea ce privește sancţiunea amenzii, elementul esențial în funcție de care Curtea analizează aplicabilitatea art.6 este caracterul preventiv şi punitiv, deci, scopul acesteia.

Consideră că, astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenţionale este unul redus, art.6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului şi o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu. Având în vedere cele trei criterii menționate mai sus, faptele de care este acuzat petentul reține că reprezintă acuzații în materie penală în sensul art.6 din Convenţie, acesta beneficiind de prezumţia de nevinovăție. Sarcina probei îi revine agentului constatator. Cu respectarea principiului prezumției de nevinovăție, al egalității armelor, al contradictorialității şi al dreptului la apărare impuse de exigențele art.6 din Convenţie şi prevăzute de Codul contravenţional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi. În ordinea celor menționate, susține că existenţa faptei contravenţionale şi comiterea acesteia cu vinovăţie de către persoana specificată în procesul verbal contravenţional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. Mai invocă că, la materialele cauzei contravenţionale nu există nici o probă administrată potrivit prevederilor art.425 Cod contravenţional, care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu

rezonabil că, recurentul a comis fapta incriminată. În acest sens, la procesul-verbal cu privire la contravenţie întocmit în privința petiționarului, sunt anexate înscrisuri, dar acestea nu pot fi reținute de către instanţă ca probe care să permită verificarea obiectivă a faptelor invocate de agentul constatator. Mai menționează că, instanţa de judecată reține că în cauzele contravenţionale, acuzații beneficiază de dreptul la prezumţia de nevinovăție. Acest fapt derivă din prevederile art.375 alin.(1) Cod contravenţional.

Astfel consideră că, în speţă, existenţa faptei contravenţionale şi eventuala comitere a acesteia de către acuzatul contravenţional urma să fie demonstrată potrivit standardului dincolo de orice dubiu rezonabil. Aşa cum a fost specificat la alineatele anterioare agentul statului nu a administrat careva probe care să permită formarea unei concluzii certe că petiționarul a comis fapta stabilită de art.47[1] alin.(1) Cod contravenţional. Relatează că, în speţă s-a constatat că, prin decizia cuprinsă în procesul-verbal încheiat de către agentul constatator petentul a fost sancţionat cu amendă în baza art.47[1] alin.(1) din Codul contravenţional, fiind reţinut în sarcina acesteia că, în perioada anului 2024, ultimul folosind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” (Federația Rusă), a pretins, a acceptat de a primi mijloace băneşti pentru coruperea electorală în favoarea blocului politic „Șansa”, „Pobeda” în cadrul alegerilor prezidențiale şi a Referendumului din 20.10.2024. Obiectul material sau imaterial al contravenţiei de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma „bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă”. Latura obiectivă a contravenţiei specificate la art.47[1] Cod contravenţional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acţiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă. Modalitatea normativă a acţiunii prejudiciabile de acceptare şi primire a mijloacelor băneşti, ce este incriminată petentului, constituie acceptarea şi recepționarea efectivă a mijloacelor băneşti de către făptuitor. Cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reţinută în sarcina petentului, în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenţie contestat, prin probe certe şi de nefăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acționează principiul in dubio pro reo. Cu privire la plenitudinea/corectitudinea întocmirii procesului verbal cu privire la contravenţie (nulitatea procesului verbal), atrage atenția asupra neconcordanțelor şi dubiilor majore cu privire la stabilirea cu precizie a timpului săvârșirii presupusei fapte de corupere electorală, în procesul-verbal consemnându-se pe de o parte intervalul „anul 2024 şi până în prezent”, iar pe de altă parte fiind indicat prin probele anexate, extras din table excel, agentul prezintă data şi ora concretă cînd au fost recepţionate/expediate mesajele adică date certe despre primirea de către persoană a unor SMS-uri prin intermediul unei pretinse aplicații, fiind unul foarte aproximativ şi suficient de incert pentru constatarea exactă a circumstanţelor de timp a săvârșirii faptei (inclusiv în ce privește posibilitatea determinării curgerii termenului de prescripţie privind tragerea la răspundere contravenţională).

Relatând totodată că, potrivit exigențelor impuse de art.6 par.3 lit.a) din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, orice acuzat are, mai ales, dreptul să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înţelege şi în mod amănunțit, despre natura şi cauza acuzației aduse împotriva sa. Agentul constatator nu a indicat în cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenţie nici care sunt indicii calificativi ai faptei şi care sunt consecinţele juridice ale acţiunilor contravenientei. Or, potrivit prevederilor art.443 alin.(1) lit.d) şi e) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde fapta contravenţională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice. Interpretând art.425 alin.(2) şi

442 alin.(1) ale Codului contravenţional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenţie nu face dovada cu privire la încadrarea în drept şi situaţia faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar. Consideră că dacă o persoană contestă procesul-verbal emis în temeiul art.47[1] din Codul contravenţional şi nu există alte probe în afară de procesul-verbal (contestat de către contravenient), instanţa trebuie să admită contestația şi să anuleze sancţiunea. Astfel susține că, se încalcă grav dreptul la un proces echitabil şi prezumţia de nevinovăție. În opinia instanţei de judecată, faptul că persoana apare pe o listă de presupuse persoane implicate sau că ar fi instalat o aplicație (fără a demonstra utilizarea ei pentru scopul presupus), în condiţiile în care nu există dovezi clare despre data, suma sau beneficiul concret (bani extrași, primiți sau folosiți), nu este suficient pentru a demonstra vinovăţia dincolo de orice îndoială rezonabilă, nici măcar în cadrul unei proceduri contravenţionale.

Susține recurentul că, drept problemă majoră identificată în cazul de raport, lista de persoane invocată de agentul constatator (din care ar face parte şi contravenienta) nu este, prin ea însăși, un mijloc de probă concludent. Trebuie să se dovedească de unde provine lista, cine a întocmit-o, care este sursa sa factuală, dacă a fost întocmită de o autoritate sau e doar o afirmație. De altfel, acel extras din presupusa listă la care se referă agentul constatator, nu îşi are demonstrată proveniența, nu este semnată nu este denumită, nu este menţiune despre faptul că ar constitui anexă a vre-unei probe (măsură de investigație, acțiune de ridicare sau cercetare la faţa locului, constatare tehnico-ştiinţifice ori alt mijloc de probă) acumulată în corespundere cu prevederile art.93-94 din Codul de procedură penală sau art.425 din Codul contravenţional. Legat de sursa informaţiei privind acceptarea mijloacelor băneşti de către contravenient, susține că, aceasta este invocată drept fiind raportul de analiză informaţional criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.2023970322 conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.181[3] şi art.243 alin.(3) lit a) şi b) din Codul penal. Totuși susține că, datele din acel raport, nu se referă expres/nemijlocit la persoana contravenientului şi nu reflectă date personale ale acestei persoane sau alte date care în alt mod ar identifica-o drept parte a investigației.

Astfel, invocă că nu este clar din care considerente agentul constatator consideră acest raport de analiză informaţional-criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.2023970322 conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.181[3] şi art.243 alin.(3) lit.a) şi b) din Codul penal ca fiind probă, aşa cum prevederile art.425 alin.(2) din Codul contravenţional, prevede expres că în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: - procesul-verbal cu privire la contravenţie, - procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, - procesul-verbal de percheziţie, - procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, - procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, - explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, - declaraţiile victimei, ale martorilor, - înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Calificând acest raport ca şi înscris pentru a-l putea considera mijloc de probă în sensul articolului 425 din Codul contravenţional, instanţa de judecată atrage atenția că el nu a fost administrat în cadrul procedurii contravenţionale de raport. Pe de altă parte, el nu poate fi considerat probă nici prin prisma încheierii judecătorului de instrucţie Vladislav Negru nr.13-2236/2025 din 01.04.2025 privind autorizarea folosirii datelor obţinute în urma măsurilor speciale de investigație din cauza penală nr.2023970322 în cauza contravenţională RAP01 433516 pornită în baza art.47[1] din Codul contravenţional şi mandatului corespunzător,

aşa acest raport de analiză informaţional criminală nu constituie actul (proces verbal) prin care se consemnează măsurile speciale de investigație în corespundere cu prevederile art.136 din Codul de procedură penală. Mai mult - raportul de analiză informaţional-criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.2023970322 conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.181^3 şi art.243 alin.(3) lit.a) şi b) din Codul penal conţine mențiunea „a se utiliza doar în cadrul cauzei penale”, iar prin încheierea judecătorului V.Negru nr.13-2236/2025 din 01.04.2025, prin care s-a autorizat utilizarea probelor obţinute în cauza penală nr.2023970322 pornită conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.181^3 şi art.243 alin.(3) lit.a) şi b) din Codul penal în cauza contravenţională RAP01433516, s-au menționat care date anume urmează a fi folosite, şi anume: - ordonanţa procurorului Cristina Carajeleascov din 22.10.2024 privind efectuarea măsurii speciale de investigație; -încheierea şi mandatul judecătorului de instrucţie al judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana, nr.13-7921/2024 din 22.10.2024; -procesul verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație din 06.11.2024; -ordonanţa procurorului Cristina Carajeleascov din 08.11.2024 privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurilor speciale de investigație; -raportul de analiză informaţional-criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.2023970322 nu s-a autorizat drept folosire în cadrul altei cauze, mai exact în cea contravenţională de faţă. În concluzie invocă că, acest înscris, precum nici pretinsa probă ce derivă din acest tabelul-listă cu persoana şi numărul de SMS-uri primite, nu pot fi considerate drept probe admisibile administrate legal şi care ar putea fi puse la baza hotărârii. În alt mod, legat de încheierea şi mandatul judecătorului V.Negru nr.13-2236/2025 din 01.04.2025 invocate drept mijloace de probă de către agentul constatator, relatează că, instanţa de judecată atrage atenția că prin aceste acte s-a autorizat utilizarea probelor obţinute în cauza penală nr.2023970322 pornită conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.181^3 şi art.243 alin.(3) lit.a) şi b) din Codul penal în cauza contravenţională RAP01 433516 pornită în baza art.47^1 din Codul contravenţional.

Susține că, instanţa de judecată în cadrul prezentului proces nu a identificat nici o conexiune între cauza contravenţională RAP01 433516 pornită în baza art.47^1 din Codul contravenţional cu cauza contravenţională în cadrul căreia persoana contravenientului a fost diferită justiției, cauza aflată în procedura organului de constatare al Inspectoratului de poliție vizat.

Mai relatează că instanța invocă și, instalarea unei aplicații care ar putea permite extragerea de bani nu înseamnă că a şi fost folosită în acest scop. În acest sens, recurentul relatează că, este o prezumție, şi prezumțiile nu pot ține loc de probatoriu efectiv (de exemplu, înregistrări bancare rapoarte tehnice, declarații etc.) care, în cazul de faţă nu a fost prezentat de către agentul constatator.

Din conţinutul (textul) procesului-verbal cu privire la contravenţie nu este clar cum anume şi în care circumstanţe el a acceptat şi a primit mijloace băneşti, fiind cerute probe cu privire la acceptarea şi primirea banilor în scopul amintit. Astfel susține că, agentul constatator nu le-a prezentat, relatând că, coruperea electorală (art.47^1 din Codul contravenţional) cere o acțiune concretă de primire, pretindere sau acceptare de mijloace băneşti, cu scopul determinat: influențarea votului. Fără aceste elemente dovedite - nu doar presupuse -nu se poate aplica sancțiunea. În concluzie, adăugarea unei liste şi a informaţiei despre o aplicație instalată nu este suficientă pentru a stabili vinovăția contravenientului în lipsa altor probe clare şi individualizate. Tot aici, menționează că agentul constatator nu a făcut proba - când anume a fost instalată acea aplicație în telefonul persoanei supusă răspunderii şi când anume au fost recepţionate mesajele respective de către contravenient sau dacă acele mesaje au fost în genere accesate sau şi mai

mult-utilizate pentru confirmarea pretinderii (acceptării /recepţionării/extragerii) primirii de mijloace băneşti. Tot la acest aspect, având în vedere perioada indicată de agentul constatator de comitere a faptei la rubrica nr.4 - „timpul săvârșirii” şi anume 11 septembrie - prezent, menționează că, agentul constatator nu a explicat nici cum putea fi calificată fapta drept corupere electorală pasivă în condiţiile în care alegerile prezidențiale sau referendumului republican s-au epuizat în anul 2024. Atribuirea persoanei contravenientului unei anumite liste de beneficiari, este făcută în mod unilateral de către un pretins reprezentant al organelor judiciare, fără prezentarea de argumente pe baza cărora s-a reieșit în modul dat. Totodată, mai invocă că, la dosar nu există o expertiză tehnică privind aplicația dată, nu există date bancare/financiare dacă s-a produs un transfer, nu există textul SMS-urilor pretins primite de către contravenient, nu există martori sau altă dovadă (tehnică, materială, testimonială) că persoana dată a acceptat sau şi mai mult - extras bani sau a primit fonduri prin intermediul acelei aplicații. Nu există nici date cu privire la constatarea în telefonul contravenientului a pretinsei aplicații PSB instalate în scopul invocat de agentul statului. În baza celor invocate, recurentul invocă că, agentul constatator a aplicat sancţiunea contravenţională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăţia petentului.

Se reține că, omisiunea respectivă nu a fost compensată de către agentul constatator nici în şedinţa de judecată, deoarece în cadrul şedinţei de judecata agentul constatator n-a prezentat careva probe în vederea primirii și/sau transferul sumelor băneşti în baza aplicației descrise, precum și lipsa unor informații din conturile bancare prin care ar realiza latura subiectiva a contravenţiei. Respectiv, constată partea apărării că, agentul constatator nu a făcut referire la probele care i-ar fi permis să conchidă că, petentul a comis fapta respectivă, a pretins, a acceptat şi primit careva bunuri si/sau mijloace băneşti, agentul constatator întemeindu-şi soluția de sancţionare doar pe simpla constatare de instalare în telefonul mobil a persoanei a aplicației „PSB”, faptă pentru care legislaţia nu prevede careva pedeapsă, atât timp cât nu v-a fi demonstrată intenția făptuitorului prin intermediul acestei aplicații de a primi careva mijloace băneşti anume în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor. Astfel invocă că, în lipsă de probe (elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod) şi în mod voalat, agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie invocând niște concluzii lipsite de suport, neacumulându-se probe ce ar confirma vinovăţia persoanei, pe când demonstrarea vinovăţiei unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul-verbal întocmit, administrate în conformitate cu prevederile legale.

Susține că, instanţa de fond a examinat cauza contravenţională fără a ține cont de toate circumstanţele cauzei, a examinat cauza superficial şi unilateral fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar. Consideră că, elucidarea tuturor împrejurărilor menționate are o mare importanţă la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanţa de judecată nu a efectuat, prin ce au fost ignorate normele dreptului procedural şi dreptul la un proces echitabil, care neapărat servește drept temei pentru anularea hotărârii atacate şi remiterea cauzei la o nouă examinare, în aceiași judecătorie, în alt complet de judecată.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art.468 alin.(1) Cod contravențional, *recursul împotriva hotărîrii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunţării hotărîrii judecătoreşti sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de judecare a cauzei*

contravenționale, de la data înmînării copiei de pe hotărîrea judecătorească, în condiţiile art.463 alin.(1).

Completul de judecată constată că, hotărârea primei instanțe a fost pronunțată la data de 18 noiembrie 2025 în lipsa agentului constatator și contravenientului Cazacu Ivan. La data de 01 decembrie 2025, contravenientul Cazacu Ivan a recepționat hotărârea contravenţională, fapt confirmat prin copia avizului de recepție anexat la materialele cauzei. Recursul declarat contravenient a fost înregistrat la data 02 decembrie 2025, din care considerente Completul de judecată consideră că termenul legal de declarare a recursului a fost respectat.

Notificarea părților:

Potrivit art.471 alin.(1) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

Respectând art.471 alin.(1) Cod contravențional și principiul contradictorialității, participanții la proces au fost notificați de către instanța de recurs despre data examinării cauzei și le-a fost oferit termen pentru depunerea referinței și pentru a opta cu privire la necesitatea administrării de noi probe. În termenul stabilit nimeni din participanți nu a invocat necesitatea administrării probelor noi, agentul constatator nu a depus referință, astfel că instanța de recurs va verifica legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind probele administrate la materialele dosarului contravențional, analizând hotărârea judecătorească în coraport cu argumentele recursului, Completul de judecată conchide respingerea recursului înaintat de contravenientul Cazacu Ivan, cu menținerea hotărârii instanței de fond, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod contravenţional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul şi menţine hotărîrea atacată dacă recursul este nefondat.*

În conformitate cu art.448 alin.(1) Cod contravenientul, *victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin.(8).*

În conformitate cu art.394 alin.(4) Cod contravențional, *judecarea cauzei în ședință judiciară va fi argumentată şi efectuată cu respectarea tuturor regulilor de procedură judiciară*.

Conform art.458 alin.(1) Cod contravențional, *examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei*.

Completul de judecată constată că, la 20 iunie 2025 agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Cahul, Voicu Veaceslav, a întocmit în privința lui Cazacu Ivan procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 546409, pentru fapta pretins săvârșită în următoarele

circumstanțe: *Cazacu Ivan în perioada 11 septembrie 2024 - 04 octombrie 2024, aflându-se în ***** având scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor prezidențiale și a referendumului republican constituțional din anul 2024, a acceptat tranzacții cu mijloace bănești, recepționând 6 notificări prin intermediul aplicației mobile PSB din Federația Rusă de la persoane cointeresate din cadrul unui partid politic, acțiuni de corupere, care după caracter atentează la drepturile constituționale.*

Fapta imputată lui Cazacu Ivan a fost calificată de agentul constatator pe art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, „Coruperea electorală pasivă".

Prin decizia agentului, față de Cazacu Ivan a fost aplicată sancțiunea contravențională în formă de amendă, în mărime de 500 unități convenționale, echivalent a 25 000 lei.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, contravenientul Cazacu Ivan, în ordinea art.448 Cod contravențional, la 04 iulie 2025 a depus contestația, prin care solicită admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din 20 iunie 2025, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptei contravenționale și nulității procesului-verbal cu privire la contravenție.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 18 noiembrie 2025, a fost respinsă contestația depusă de contravenientul Cazacu Ivan împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 546409 din 20 iunie 2025 în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional și deciziei de sancționare contravențională, ca fiind neîntemeiată.

În motivarea acestei concluzii, Completul de judecată reține corectitudinea soluției judiciare a instanței de fond privind respingerea contestației contravenientul Cazacu Ivan, ce rezultă dintr-o examinare publică, nemijlocită și contradictorie în sensul art.452 alin.(1) Cod contravențional a cauzei, cu examinarea amplă de către instanța de fond a cauzei cu respectarea strictă a normelor procesual contravenționale prevăzute la art. art.453-462 Cod contravențional, printr-o apreciere obiectivă în sensul art.425 Cod contravențional și respectiv 425 alin.(2), (5) Cod contravențional, a probelor acumulate în raport cu care întemeiat a dispus respingerea argumentelor invocate de contestator, corect concluzionând legalitatea atragerii acestuia la răspunderea contravențională pe art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, pentru faptul că, în perioada 11 septembrie 2024-04 octombrie 2024, aflându-se în ***** având scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor prezidențiale și a referendumului republican constituțional din anul 2024, a acceptat tranzacții cu mijloace bănești, recepționând 6 notificări prin intermediul aplicației mobile PSB din Federația Rusă de la persoane cointeresate din cadrul unui partid politic, acțiuni de corupere, care după caracter atentează la drepturile constituționale.

Drept urmare, Completul de judecată conchide că, prin extrasul din fișierele Excel anexă la procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație, se constată indubitabil faptul că pe numărul de telefon *****, a parvenit 6 mesaje de la identificatorul PSB, numărul de telefon aparținând lui Cazacu Ivan (f.d.47,48).

Totodată, Cazacu Ivan, fiind audiat în calitate de contravenient, a relatat că, *„a fost simpatizant al partidului „Victoria". În luna august au venit câteva persoane de la Cahul care au comunicat că dacă o să fie în partidul „Victoria" o să primească careva compensații bănești. Pe telefon i-a venit câteva transferuri bănești în sumă de 1500 ruble rusești, în total au fost 60000 ruble, însă pe care nu a putut să-i scoată, motiv din care a șters programa și nu a mai intrat în partid"* (f.d.49-49 verso).

Prin urmare, întreg ansamblu probator administrat pe caz coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert săvârşirea contravenției imputate contravenientului Cazacu Ivan.

Sub acest aspect, Completul de judecată consideră că, prima instanță justificat a conchis că la caz s-a constatat cu certitudine că organul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar şi apreciate just de instanță.

Argumentele contravenientului privind lipsa în acțiunile acesteia a elementelor constitutive ale contravenției prevăzute la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, Completul de judecată le apreciază ca fiind declarative, or, circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului, iar pentru realizarea laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă este suficientă săvârșirea uneia din acțiunile alternative prevăzute la art.47[1] Cod contravențional, în speță contravenția consumându-se în momentul când ultimul în perioada 11 septembrie 2024 – 04 octombrie 2024, având calitate de alegător cu drept de vot, a pretins și acceptat personal, prin intermediul contului bancar deținut în instituția bancară „PSB Bank”, mijloace bănești care nu i se cuvin, în schimbul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și Referendumului Republican Constituțional din toamna anului 2024.

Prin urmare, Completul de judecată susține poziția primei instanțe referitor la faptul că, din probatoriul acumulat este demonstrat că, Cazacu Ivan se folosește de numărul de telefon și pe dispozitivul în care este instalată cartela SIM cu nr. de telefon *****, a fost instalată aplicația PSB, iar în perioadele nominalizate supra a fost accesată aplicația PSB, prin urmare fiind demonstrat pretinderea la bunuri, servicii, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă care nu i se cuvin, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

Completul de judecată reține că, s-a expus și Curtea Constituțională, unde potrivit pct.310 din decizia nr.1 din 21 ianuarie 2025 de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47[1] Cod contravențional, a indicat că art.47[1] alin.(1) descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.

Cu alte cuvinte, Completul de judecată ține a menționa că, în măsura în care contravenția reglementată de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional este una formală, nu este necesar ca banii să fie retrași sau folosiți, fapta contravențională fiind consumată în momentul acceptării sau primirii mijloacelor bănești, chiar și la nivel de intenție confirmată prin acțiune, la caz acțiunea realizându-se prin instalarea aplicației în telefonul mobil și recepționarea mesajelor. Or, nu este relevantă dovada retragerii fizice a banilor, iar realizarea efectivă a scopului (votul propriu-zis) nu este cerută de norma legală pentru a reține contravenția.

Totodată, la caz se concluzionează lipsa erorilor de drept procesual, pretinse a fi admise în sensul art.443 Cod contravențional de către agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie.

În asemenea circumstanțe, Completul de judecată constată că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele și just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăția contravenientului Cazacu Ivan în comiterea contravenției incriminate, care a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente acumulate de către agentul constatator și cercetate în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, verificate de către instanța de recurs, iar Cazacu Ivan la depunerea contestației în ordinea art.448 Cod contravențional nu a prezentat

instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia, faptele constatate de către agentul constatator corect au fost apreciate de către instanța de fond ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

În consecință, Completul de judecată denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, precum și criteriile care au stat la individualizarea pedepsei, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (Hotărârea CtEDO Garcia Ruiz versus Spania).

De rând cu aceasta, Completul de judecată nu poate accepta argumentul privind inadmisibilitatea înscrisurilor prezentate de către agentul constatator obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, or aceste date au fost obținute în cadrul unui proces valid, cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale și a dreptului privind protecția vieții private și a secretului corespondenței Cazacu Ivan, astfel prin prisma extrasului din rezultatul MSI, Anexa nr.1, s-a demonstrat în mod incontestabil implicarea celui din urmă în cadrul unor activități ilegale care în esență a subminat procesul democratic al alegerilor avute loc la 20 octombrie 2024, neavând astfel importanță juridică dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.

Subsecvent, instanța de recurs ține a trece în revistă că, înscrisurile prezentate de către agentul constatator obținute în cadrul MSI nu pot fi considerate improprii procedurii contravenționale în cauza Cazacu Ivan, or tocmai rezultatul acestor acțiuni au și fructificat atingerea scopului scontat în constatarea subiectului activ al contravenției care datorită activității sale active a dus la lezarea principiilor democratice al alegerilor nominalizate.

Într-o altă ordine de idei, Completul de judecată menționează că de către Procuratura Anticorupție se desfășoară urmărirea penală nr.2023970322 pe indicii calificativii ale infracțiunilor prevăzute la art.181^3, art.243 alin.(3) lit.a) și b) și art.284 alin.(1) Cod penal, iar în rezultatul acțiunilor de urmărire penală s-a stabilit coruperea electorală a mai multor cetățeni ai Republicii Moldova de către reprezentanții unui partid politic, iar faptul dat a generat intentarea mai multor procese contravenționale în vederea verificării informațiilor preliminare stabilite în baza rezultatelor MSI, iar ca urmare a adeveririi acestor informații au fost trase la răspundere contravențională persoanele vinovate, inclusiv și Cazacu Ivan.

În atare circumstanțe, se relevă pertinența și admisibilitatea probelor acumulate în cadrul MSI, or, anume în rezultatul acestor măsurii a fost stabilit cercul persoanelor implicate în corupere electorală, cu alte cuvinte, acestea au constituit un început de probă (prima facie case), care examinate în mod logic şi în coraport cu alte circumstanțe pot să convingă un juriu independent (judecător) despre existența elementelor contravenției.

Subsecvent, instanța de recurs conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, or, lui Cazacu Ivan i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale, însă, în lipsa unor date obiective care ar pune la îndoială învinuirea adusă celui din urmă, Completul de judecată conchide că probele acuzării sunt pe măsură să ducă la respingerea recursului, totodată la menținerea fără modificări a soluției emise de prima instanță.

Tot aici, Completul de judecată evidențiază că în speța dedusă judecății nu este pus la dubii dreptul contravenientului Cazacu Ivan la vot, însă norma prohibitivă prevăzută la art.47[1] Cod contravențional, urmărește scopul asigurării unor alegerii libere și corecte, fără imixtiunii din partea persoanelor terțe. Or, votul secret și liber exprimat al alegătorilor constituie elementul de bază al alegerilor libere și democratice și al dreptului la vot, iar coruperea alegătorilor sau vânzarea voturilor sunt incompatibile cu conceptul alegerii democratice și printr-un vot liber exprimat de către cetățeni a organelor reprezentative și fraudează competiția bazată pe idei și pe programe politice desfășurate între partidele politice și între candidați.

Astfel, sancționarea coruperii alegătorilor urmărește scopul asigurării integrității și caracterului democratic al proceselor electorale prin exercitarea necondiționată a drepturilor penale. La fel, este nefondat și argumentul privind ne proporționalitatea sancțiunii aplicate în speță, or, Codul contravențional stabilesc garanții suficiente, apte să asigure individualizarea sancțiunilor în fiecare caz particular, iar prin instituirea unor amenzii disuasive în cazurile de corupție electorale nu sunt afectate dispozițiile art.46 din Constituție.

Pe acest fundal, Completul de judecată conchide că, prin sancționarea subiecților activi ai contravenției nominalizate legiuitorul a urmărit clar esența imperativă a asigurării necondiționată a drepturilor electorale, asigurându-se astfel atât prevenția specială cât și cea generală de a transmite mesaje comprehensibile asupra respectării legislației normative și descurajării actelor de corupție, situație ce este perfect viabilă inclusiv contravenientului, fiind astfel supus aspectelor inerente de a nu-și confirma propriu consimțământ în cadrul alegerilor avute loc la 20.10.2024.

De rând cu acest fapt, instanța apreciază ca declarativ argumentul recurentului prin care își manifestă dezacordul cu actul întocmit de către agentul constatator și cu hotărârea instanței de fond în privința nerecunoașterii vinovăției de către Cazacu Ivan, or această poziție de către instanță este privită ca fiind o metodă de apărare în condițiile în care la materialele cauzei există probe pertinente și concludente care în ansamblu din punct de vedere al coroborării dovedesc săvârșirea faptei imputate. Or, nerecunoașterea vinei de către contravenient reprezintă în principal un drept al său de a nu se auto incrimina, garantat de art.6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului contravențional are calitatea procesuală de contravenient nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații.

Astfel, se poate concluziona că de către agentul constatator a fost făcută o apreciere corectă a probelor acumulate, fiind just încadrate acțiunile lui Cazacu Ivan în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, fiind constatat faptul contravenției și vinovăția acestuia în comiterea ei, ultimului fiindu-i aplicată sancțiune contravențională echitabilă faptei comise sub formă de amendă în mărime de 500 u.c., echivalent a 25 000 lei sancțiune care este în raport cu fapta comisă, cuantumul amenzii nedepășind limitele stabilite de legislator la dispoziția legii aplicate.

În concluzie Completul de judecată notează că, nici un motiv din cele indicate în dispozițiile normelor cuprinse la art.466 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate, iar o hotărâre legală nu poate fi casată din motive formale. Astfel, reieșind din cele menționate, Completul de judecată consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul declarat de contravenientul Cazacu Ivan împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 18 noiembrie 2025, pronunțată în cauza contravențională la contestația depusă de Cazacu Ivan împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 546409 din 20 iunie 2025 și a deciziei de sancționare întocmită în baza acestuia în temeiul art.47[1] alin.(1) Cod contravențional și a menține hotărîrea, fără modificări.

Călăuzindu-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c), art.474 Cod contravențional, Completul de judecată,-

D E C I D E :

Se respinge recursul depus de contravenientul Cazacu Ivan.

Se menține hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 18 noiembrie 2025, pronunțată în cauza contravențională la contestația depusă de Cazacu Ivan, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 546409 din 20 iunie 2025 și a deciziei de sancționare întocmită în baza acestuia în temeiul art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

Decizia este irevocabilă din momentul pronunțării.

Președintele completului, judecătorul **Evgheni Bancov**

Judecătorii **Inga Gorlenco**

Andrei Scripcenco